

K životnímu jubileu prof. MUDr. Lenky Špinarové, Ph.D., FESC

*Milá Lenko,
je pro mne velkou ctí, že mohu psát tento oslavný článek k Tvému neuvěřitelnému jubileu. Neuvěřitelnému proto, že věk, jehož se dožíváš, je kontradikcí ve dvou směrech. Fyzicky vypadáš nejméně o deset let mladší, zatímco odborně a publikačně jsi dosáhla toho, čeho běžný vědecký a vysokoškolský pracovník dosahuje minimálně o deset let později – profesorka vnitřního lékařství a kardiologie, dlouholetá členka výboru České kardiologické společnosti, předsedkyně Pracovní skupiny srdečního selhání a přední odbornice na srdeční transplantace. Zamýšlím se nad tím, jak Ti vyjádřit nejen svůj obdiv, ale i poděkování za to, jak pomáháš naší klinice jako moje zástupkyně pro školství, ale i při řešení medicínských a organizačních problémů. Jsi také moudrou rádkyní při koncipování dalšího vývoje kliniky, což v této turbulentní době není nic jednoduchého, přičemž nejsi zastáncem módních trendů, ale zůstáváš věrná osvědčeným tradicím.*

Lenka Špinarová, rozená Pližzková, se narodila v neděli 6. srpna 1961 v rodině dvou lékařů v Brně. První čtyři roky prožila spolu s prarodiči a strýcem Radíkem, který byl pro ni „starším bratrem“ a jejich kamarádství vydrželo po celý život. Mladší sestra Naďa se narodila v roce 1964 a stala se hned oblíbenou mladší sestřičkou, na níž zkoušela své první léčebné experimenty, medové kašičky apod. Na základní škole nastoupila do jazykové třídy a zde se začal projevovat její velký talent na jazyky, který byl završen státní zkouškou z angličtiny. Kromě toho hovoří plynne německy a rusky. Gymnázium studovala s vynikajícím prospěchem a při olympiádě z biologie se poprvé sešla – i když na krátko – se svým budoucím manželem Jindřichem. V roce 1979 nastoupila na LF v Brně a zde se hned na počátku studia setkala s Jindřichem podruhé a jejich příkladný a následovaný hodný vztah trvá stále. V té době udivovala mnohé bezchybnou hrou mariáše a zápal pro odbíjení. Se svým budoucím manželem se už jako medicové začali díky prof. Ivo Dvořákovi z II. interní kliniky FN u sv. Anny věnovat kardiologii v rámci SVOČ a společně dosáhli významných výzkumných úspěchů nejen v rámci republiky, ale také mezinárodně. Rok 1984 byl jejich rokem svatebním. Lenka promovala v roce 1985 s červeným diplomem a obdržela cenu rektora UJEP za vynikající studijní i odborné výsledky. Po promoci nastoupila na interní oddělení nemocnice v Ivančicích. V roce 1987 se narodila dcera Monika, která má tu největší rodičovskou lásku, jakou mohou rodiče své dceři dát, a v současné době je úspěšnou studentkou 4. ročníku LF MU. Po mateřské dovolené dostala Lenka nabídku pracovat na I. interní klinice FN u sv. Anny, kterou v té době vedl doc. MUDr. Z. Lupínek, a na této klinice je doposud. V roce 1989 složila úspěšně atestaci z vnitřního lékařství, v roce 1993 atestovala z kardiologie. Od roku 1994 do roku 2002 byla odbornou asistentkou LF MU. V roce 2000 dokončila postgraduální vědecké studium při LF MU Brno a získala titul Ph.D. Její doktorandská práce byla oceněna Cenou rektora za nejlepší doktorandskou

práci v rámci MU. Dva roky poté habilitovala a v roce 2005 byla jmenována prezidentem republiky profesorkou vnitřního lékařství na LF MU. Od roku 2002 je zástupkyní přednosty kliniky pro školství. Je významnou osobností v kardiologii, což je vyjádřeno v mnoha členstvích odborných společností. V České kardiologické společnosti byla členkou výboru, dále pracovala či pracuje ve výborech pracovních skupin ČKS pro echokardiografii, srdeční selhání (zde jako předsedkyně v letech 2005–2008), kardiiovaskulární rehabilitace, kardiiovaskulární farmakoterapie. Dále je členkou České společnosti pro hypertenzi, České transplantární společnosti, České internistické společnosti. Dalším oceněním její odborné činnosti je jmenování Fellow of European Society of Cardiology – FESC a práce ve Working Group on Heart Failure of ESC, Working Group on Cardiac Rehabilitation of ESC, Working Group on Echocardiography of ESC. Je předsedkyní Oborové rady pro kardiologii doktorského studia LF MU a členkou Aprobáční komise LF MU pro habilitační a profesorská řízení. Je úspěšnou řešitelkou šesti grantů. Publikovala přes 120 článků v české odborné literatuře, 43 článků v zahraniční literatuře, přednesla více než 225 domácích a 125 zahraničních sdělení. Je autorkou 11 kapitol v interních a kardiologických učebnicích. Je vedoucí transplantčního programu spolu se srdečním selháním na klinice a intenzivně se věnuje také echokardiografii.

Milá Leničko – jako Tvůj starší přítel si mohu dovolit toto familiární oslovení – co ještě dodat při ohlédnutí za Tvou úspěšnou kariérou medicínskou, pedagogickou i výzkumnou. Známe se již dle než 20 let, pamatuji se na Tebe jako na velmi pilnou a sličnou medicíku, když jste s Jindřichem docházeli na II. interní kliniku. Po svém návratu z mateřské dovolené ses pomalu začala zapojoovat do programu srdečního selhání na I. interní klinice pod vedením budoucího přednosty prof. Tomana a zde začala naše odborná spolupráce. V té době začalo také naše velmi úzké rodinné přátelství, které bylo a jest stále utvrzováno řadou našich společných dovolených a kongresových aktivit. Po mém nástupu na I. interní kardio-angio-logickou kliniku jsi mi nesmírně pomohla při nelehkých začátcích mého přednostování a jsi stále mou nejbližší spolupracovnicí.

Milá Leničko, přeji Ti hodně všeho dobrého, jak v práci, tak doma, abys byla nadále spokojena se svými láskami Jindříškem a Moničkou, abys stále mohla objevovat krásy lázeňského života se svojí milou maminkou, abys měla čas na svou velkou zálibu – historii francouzských i anglických královských rodin, aby sis užívala tu příjemnou aktivaci endorfinů při volejballu a tenisu a radovala se ze svého kocoura Brita.

Ad multos annos a jak říká španělský filosof José Ortega Y Gasset: „Na hezkou ženu je příjemné pohlížet, s rozumnou je příjemné žít“. A Ty zosobňuješ obě!

Tvůj přítel Jiří

Prof. MUDr. Jiří Vítovec, CSc., FESC

I. interní kardioangio-logická klinika LF MU a FN u sv. Anny v Brně